

[Statsministeren]

hed. Det er dog mit bestemte indtryk, at man med de planlagte udvidelser af regionaludsendelserne ikke er ude på noget, skal vi kalde det erobringstogt, som man kunne have forestillet sig det under svundne tiders nationalitetskamp. I øvrigt er der grund til at glæde sig over, at den dansk-frisiske folkegruppe syd for grænsen har fået en repræsentant i Norddeutscher Rundfunks nye radioråd.

Jeg vil ikke afvise, at man måske fra dansk side yderligere bør overveje, hvordan de tyske initiativer bør følges op. Problemerne i grænselandet må imidlertid også ses i den større sammenhæng, den større sammenhæng, som er tænkt afdækket gennem arbejdet i den af regeringen nedsatte mediekommision. Det må antages, at dette arbejde også vil få betydning for de beslutninger, der skal træffes på radio- og TV-området i grænselandet.

Forespørgerne har i deres formulering af forespørgslen også lagt vægt på den erhvervmæssige udvikling i grænselandet. Nu er forholdet jo det, at vi ikke har en særlig erhvervs politik for grænselandet, men at de almindelige ordninger gælder også dér. Jeg skal derfor ikke gå særlig tæt ind på disse problemer, men bør dog nok benytte lejligheden til nærmere at omtale uddannelsesområdet som en væsentlig forudsætning for den erhvervmæssige udvikling.

Det kan således nævnes, at der er sket en kraftig udbygning af erhvervsuddannelserne gennem de senere år. Erhvervsskolerne i Tønder, Åbenrå og Sønderborg har i et vist omfang fået tillagt uddannelser, som rækker betydeligt ud over grænselandet. Og som et lille kuriosum kunne jeg måske også nævne, at der f.eks. finder undervisning af skorstensfejerlærlinge sted alene i Tønder. Man kan også pege på, at der på alle de sønderjyske handelsskoler kan tages højere handelseksamen.

Interessen for videregående uddannelsesinstitutioner i området har været stor gennem mange år. Der vil imidlertid næppe i en overskuelig årrække være ressourcer til en udbygning i stil med det, som fandt udtryk i den såkaldte centerlov fra 1970. Udbygning bør derfor fortsat baseres på en decentral placering af uddannelsesstederne.

Undervisningsministeriet har i oktober 1979 i et debatoplæg foreslået en sådan decentral centerudvikling i Syd- og Sønderjyl-

land. Der er ingen højere uddannelsesinstitutioner i området, men der findes en lang række videregående uddannelsesinstitutioner, som bør kunne udbygges. Der bør i den forbindelse etableres et samarbejde med forskningsmiljøer i området, og udbygningen bør i det hele taget tilgodese et bredere fagligt spektrum af uddannelsesstilbud. Udbygning på områder, hvor der på landsplan er overproduktion af færdiguddannet eller uudnyttet kapacitet, bør selvfølgelig undgås. Men Syd- og Sønderjylland bør til gengæld have særlig prioritet ved opbygningen af nye uddannelsesmuligheder.

Den nærmere udformning af disse ideer eller tankegange vil ske gennem forhandlinger mellem undervisningsministeriet og de tre amter – det er Sønderjyllands, Ribe og Vejle amter – som har etableret et samarbejde om disse ting. Med i overvejelserne vil selvfølgelig også være en selvstændig decentral handelsskole baseret på de nuværende fire handelsskoleafdelinger. Regeringen finder, at der på det uddannelsesmæssige område er taget særlige og formentlig også nødvendige hensyn til, at også grænselandet gives gode og rimelige muligheder for at fastholde og udbygge beskæftigelsen.

Som en væsentlig faktor og hjælp, når det gælder bedømmelsen af de særlige problemer, som vi er stillet over for i grænselandet, føler jeg anledning til at nævne det i 1976 oprettede grænseforskningsinstitut i Åbenrå. Institut for grænseforskning beskæftiger sig på tværfagligt grundlag med alle sider af den problematik, som naturligt findes i et grænseområde. Man har hidtil bl.a. beskæftiget sig med emner som egnsudvikling, grænsehandel, grænsekommunalt samarbejde og herudover uddannelses- og erhvervsforhold. Også historiske og kulturelle emner har været taget op, og jeg finder, at vi hermed har fået et nyttigt instrument, som på én gang kan tjene til støtte for det danske folkelige og kulturelle arbejde i grænselandet og samtidig pege på samarbejds muligheder over grænserne.

Der er i et grænseområde altid en kulturel og folkelig brydning. Vore forestillinger om den folkelige udvikling i grænseområdet er knyttet til det at være dansk. Vi kan glæde os over, at brydningerne mellem dansk og tysk ikke længere giver sig negative, voldelige udslag, og at områdets folkelige tilhørsforhold